

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

den oprindelige Skikkelse, naar Lejemaalet en Gang er ude, vil det sikkert vise sig, at Forskellen mellem Omkostningerne ved Køb og ved Leje ikke er overvældende stor; i hvert Fald finder det Tal, som er nævnt her, ikke det ringeste Forsvar indenfor sagkyndige Kredse.

Men helt afgørende for Bedømmelsen af Mindretallets Plan maa det være, at den hviler paa visse uheldige Misforstaaelser. Saadanne Forsøg kan nemlig ikke gøres uden at svække Mulighederne for at opnaa de Maal, som har været sat. Til dette Uddannelsesspørgsmaal er Skibsfartserhvervets fremtidige Udviklingsmuligheder nøje knyttet, og derfor kan jeg ikke erkende, at vi har Tiden for os til at gøre de Eksperimenter, vi har Lyst til. Tværtimod, af Hensyn til Erhvervet, som bestandigt og længe allerede har klaget over manglende Muligheder for den rette Uddannelse, er det af største Vigtighed, at denne Sag gennemføres uden unyttige eller skadelige Eksperimenter.

Jeg ved i og for sig ikke, hvad dette Forsøg skulde tjene til, som Mindretallet her foreslaar. I Betænkningen siges det, at man skal foretage den praktiske Prøve for at faa bragt paa det rene, om ikke Uddannelsen af Navigatorer foregaar bedst og hensigtsmæssigst i mindre Sejlskibe. Ja, det er der jo ingen Mennesker, der i og for sig er i Tvivl om. Der henvises til Konsul Lauritzens Resultater med det lille Skoleskib „Fanø“. Men denne Motivering er aldeles ikke fyldestgørende, thi alle er jo klare over, dels at de Resultater, der er opnaaet med „Fanø“, er særdeles gode, og dels at det vilde være rart, om man overhovedet kunde indskrænke sig til at sende den Ungdom, der skal ud at sejle, om Bord paa Sejlskibe. Jeg har allerede ved Lovforslagets Fremsettelse nævnt det Initiativ, som Konsul Lauritzen havde taget, og har udtalt den største Anerkendelse deraf og Ønsket om, at andre vilde følge i dette Spor; men jeg tilføjede ganske vist, at disse prisværdige Bestræbelser var utilstrækkelige overfor den hele Opgaves Omfang, og at den største Støtte, som Navigatoruddannelsen overhovedet har haft i den senere Række af Aar, har den ikke haft gennem disse smaa Eksperimenter, men gennem Skoleskibet „Georg Stage“, som ikke gaar i Fragtfart.

Jeg haaber, de større Rederier fremdeles i den Udstrækning, de kan det, vil bidrage til Uddannelsen ved at drive mindre Skolesejlskibe sammen med deres øvrige

Virksomhed; og at der er Brug herfor, er der ingen Tvivl om, selv om vi gaar til Etableringen af et Skoleskib. For øvrigt kan der maaske føjes til, at naar det for Konsul Lauritzens Skibs Vedkommende er gaaet saa godt, som det er, hænger det vel noget sammen med, at hans Rederi væsentligt raader over smaa Skibe, og at det derfor er af ganske særlig Betydning for ham at faa Styrmandsaspiranter, som er oplært med særlig Hensyntagen til Driften af Smaaskibe og Arbejdsforholdene om Bord i saadanne.

Hvis der i øvrigt skal tillægges Mindretallets Ændringsforslag nogen Betydning ud over den at udskyde Løsningen af denne alvorlige Opgave — den Opgave, som Regeringen for længst har samlet Repræsentanter for hele Skibsfartserhvervet om —, kan det kun være den, at man tænker sig at kunne gøre det sandsynligt, at Staten med tilfredsstillende Resultat kan slaa ind paa denne Vej med det store Rederi, som Venstres ærede Ordfører under hele Sagens Behandling har været stærkt optaget af. Derfor maa vi ikke alene se paa dette lille Forsøg, men paa Maalet, saaledes som den ærede Ordfører for Mindretallet i Dag rigtigt har fremhævet, den store Flaade af Skonnerter, drevet af Staten, i Fragtfart.

Disse Planer har ogsaa været behandlet i Samraad, idet Venstre eller i alt Fald det ærede Medlem Hr. Elmquist har fremsat Ændringsforslag om en Affattelse, hvorefter der var Tale om at anskaffe, jeg tror, 10 Skonnerter og lade dem forsyne med Hjælpe-motor og ombygge, saaledes at der kunde blive Plads til en nogenlunde fordoblet Besætning, hvorefter de skulde drives i Fragtfart. Jeg forstaaer baade af denne Plan og det her foreliggende Ændringsforslag, at det altsaa er Hensigten, at der, foruden at der skal udnævnes et Bestyrelsesraad, som skal samarbejde med Ministeriet om Driften, ogsaa skal ansættes en Reder — det vil vel sige, vi skal overtage den Reder, der ejer Skibet, statsansætte ham og lade ham drive Skibet, sørge for Befragtning og saadant noget. Jeg synes, det er en højst ejendommelig Udvikling, det ærede Medlem søger at faa Staten ind i, og det kan jo ikke forbavse mig mindre, at de Konservative er med i dette mærkværdige Forslag.

Det er rigtigt, at der, hvis vi virkelig skal løse Opgaven, sikkert maa regnes med en betydelig Skonnert-Flaade; det samlede Elevalantal, vi gerne skulde have anbragt, ligger vel omkring 120, og efter Forsøget her, hvor der skal være 6—8 Elever paa hvert af 2—3 Skibe, bliver det jo kun til